

РЕШЕНИЕ

№ 22373

гр. София, 30.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 03.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3586** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.284 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/ вр. с чл.203 и сл. от АПК.

Образувано е по искова молба на Г. В. В. л.с. затвора в [населено място] срещу Главна дирекция „Охрана“ за осъждането на ответника за 2000лв. неимуществени вреди, следствие от противоправни действия и бездействия в нарушение чл.3 от ЗИНЗС при 2-часовия конвой на 14.03.23г. от [населено място] до [населено място] /АДДО/ в конвойния автомобил с рискови изпреварвания и стресови ситуации, вой на сирени, с белезници на ръцете и краката, с колан на кръста, с пейка по посока на движението, и рани на главата, ведно от 14.03.23г. със законната лихва.

По изложените в исковата молба съображения –се моли да се уважи същата. Твърди се, че на 14.03.2023г., към 08:30 часа е бил конвоиран от затвора в [населено място] за участие в дело до АССО и обратно, като е бил окован с белезници на ръцете, приковани неподвижно към колан на кръста и верига на краката, като мястото за сядане в клетката му е представлявала ламаринена пейка, поставена странично на движението от което му прилошавало и почти е загубил съзнание. Визира се, че по време на конвоирането му били включени сирените на всички 4-5 броя автомобили-кортеж, което съставлявало психически тормоз на метър от главата му, като предполага, че целта е била да бъде разконцентриран по време на делото пред АССО. По съществото ищецът се позовава на чл. 3 от ЗИНЗС за забрана на нечовешко и унизително отношение, мъчения и изтезания от страна на служителите на ГДО. По-конкретно сочи, че не са

изпълнени разпоредбите на чл. 392 от ЗСВ и чл. 328, ал. 1 от ППЗИНЗС, от което търпи вреди, изразяващи се в психоемоционален стрес, психически и физически болки и страдания от нечовешкото и унижаващо достойнството му отношение, мъчение, изтезание при нечовешки условия на конвоиране. Съобразно уточнението на исковата молба, извършено с молба от 18.05.2023г., твърди, че по време на конвоирането му е бил изложен на двучасов вой на сирените, придружен с рискови изпреварвания, трудно запазвал баланс, защото е бил окован с белезници на ръцете, приковани неподвижно към колан на кръста и верига на краката. С оглед изложеното – се моли да се уважи иска

В хода на делото ищецът е починал и с определение № 5838 от 20.02.2025г. съдът е заличил починалия ищец и на негово място е конституирал наследниците му - тримата му сина и съпругата му.

ИЩЕЦЪТ А. С. В. – редовно призована, не се явява и не се представлява.

ИЩЕЦЪТ П. Г. В. – редовно призован, не се явява и не се представлява. От последният е постъпила молба на л.245, че не поддържа иска и се отказва от същия. Моли делото да бъде прекратено.

Съдът с разпореждане от 10.04.2025г.е посочил, че е приложима нормата на чл.227 ГПК и не може да има оттегляне само от единия правоприемник, доколкото няма отказ от наследство.

ИЩЕЦЪТ В. Г. В. – редовно призован, не се явява, чрез адв. И., поддържа иска. Направил е изявление във връзка с конвоирането на починалия ищец, че в 5-та МБАЛ, изрично д-р З. му е заявявал, че не желае повече лицето да се води там, тъй като начина на охрана и конвоиране притеснява лечебното заведение.

В съдебно заседание исковата претенция се поддържа от адвокат И., която сочи, че ищецът Г. В. е бил подлаган на изключително строги и драстични мерки при конвоирането му в продължение на 8 години. Подчертава, че конвоят е бил осъществяван от Специален отряд за борба с тероризма, чрез автомобили със сирени и светлинни сигнали в кортеж по 4 автомобила, като в хода на тези действия не е била предоставена информацията относно правното основание на тези мерки. Твърди, че срещу него са прилагани неадекватни условия за конвоиране, изразяващи се в транспортиране в метална клетка с ограничено пространство, прикован с белезници за ръцете, за краката с кожен пояс, за който са били завързани белезниците му. В хода на конвоирането е бил изложен на продължителен и интензивен шум, в следствие на което е получавал силни болки в главата, бил е дезориентиран и объркан. Счита, че не са налице доказателства, от които да е установено, че лицето е участвало в заговор за бягство от затвора, поради което оспорва указанието на ВКП обективизирано в Постановление, касаещо режима на конвоиране. Пзовава се на съдебна практика на ЕСПЧ. Прави се заключение, че условията за превоз са в нарушение на международните стандарти за третиране на лишените от свобода, както и Резолюция 2266/2019г., чл. 3 от ЕКПЧ и чл. 3 от ЗИНЗС. Претендират се разноси. Представят и писмени бележки, в които излага подробни съображения за нищожност на постановлението на ВКП, преписката на ВКП и разпоредените в него действия за налагане на мярката по особено усиления строг конвой на ищеца.

Ответната страна оспорва иска с писмен отговор, с който се оспорва иска по допустимост и основателност. Не се оспорва, че на 14.03.2023г. по заявка от АССО във връзка с дело №1242/22г. е конвоиран до АССО. Счита за невярно твърдението на ищеца, че е пристигнал в 10:30 часа в АССО и че е лежал по пейките. Визира се, че планирането и осъществяването на конвойната дейност от служителите на ГДИН, се извършва на база получена информация от съответните възложители, съгласно Инstrukция № И-1/30.09.2022г. за организацията и реда за осъществяване на конвойната дейност на Главна дирекция „Охрана“, обн., ДВ, бр. 80 от 07.10.2022г. Съгласно

раздел XVIII, чл. 91, ал. 3 от ЗДвП, моторни превозни средства със специален режим на движение са също и автомобилите на Главна дирекция „Охрана“.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на иска.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

От фактическа страна:

Ищецът Г. В. В. е починал на 11.01.25г. /л.215 извлечение от акт за смърт и удостоверение на наследници л.232/. С протоколно определение от 20.02.2025г. на л.233 са конституирани неговите правоприменици –наследниците му А. С. В. [ЕГН] (съпруга), П. Г. В. ЕГН [ЕГН] (син), В. Г. В. ЕГН [ЕГН] (син) и А. Г. В. ЕГН [ЕГН] (син).

Не е спорно, че ищецът е изтърпявал наказание в затвора в [населено място] и е бил осъден на „доживотен затвор без замяна“, постановено с определение № 30/23.11.2028г. –ОС Шумен по НОХД № 303/11г. –ОС Шумен, НОХД №300/09 –ОС Велико Търново и ЧНД № 430/2017г. ОС – Шумен.

Въз основа на направена заявка от затвора в [населено място], във връзка с призовки по административни дела № 1242/22г. от 11:15часа и № 1283/22г. от 11:30 часа на 14.03.2023г. в Административен съд София –област, находящ се в [населено място] на [улица], на основание заповед на началника на ОЗ „Охрана-Л.“, на 14.03.2023г. лицето е конвоирано до [населено място] с усилено строг конвой, на основание чл.17,ал.7, 8, 10 и ал. 11 от Инструкция № И-1 от 30 септември2022г. за организацията и реда за осъществяване на конвойната дейност от Главна дирекция „Охрана“, издадена от Министъра на правосъдието и обн. ДВ. бр.80 от 7 октомври 2022г.

С писмо от Главна дирекция „Охрана“ (л.119) са приложени следните доказателства; свидетелство за регистрация на автомобил с рег. № ДК СВ 4856 РХ (л.122), удостоверение за техническа изправност на ППС с рег. № ДК СВ 4856 РХ (л.123) и застраховка Гражданска отговорност за автомобил с рег. [рег.номер на МПС] (л.124).

На л. 131 се намира статия със заглавие „Шум и вибрации въздействие върху човешкия организъм“.

С писмо от Главна дирекция „Охрана“ е представено заверено копие на Техническа спецификация на специален автомобил марка „Ф.“, модел „Транспортер“ с рег. № ДК СВ 4856 РХ (от л. 141 до л. 145).

От Постановление на ВКП рег. № RB 421133-001-09/4-253/24.11.2017г. (л. 147 и сл.) се установява, че преписката е образувана на 23.11.2017г. във ВКП по получена информация от ГД „НП“ –МВР, за бягство от местата за лишаване от свобода по отношение на лицето Г. В.-изтърпяващ присъда в затвора [населено място] и за лицето П. С.-намиращ се в затвора –гр. С.. В тази връзка е посочено, че за предотвратяване на подготовката за бягство на лицата е необходимо да бъде създадена координация между СГП, ОП-Л., ГД „НП“ –МВР, ГД „ИН“–МП и ГДО-МП. Възложено е на органите на ГД „НП“ –МВР, ГД „ИН“ –МП и ГДО-МП организирането и изпълнението на поставените в обстоятелствената част задължителни указания, изложени в 7 точки. Посочен е срок-постоянен.

Представена е преписката към постановлението в класифициран том.

С Постановление на окръжен прокурор при Окръжна прокуратура-Л. от 11.11.2024г. (л.160) е отказано прекъсване на изпълнението на наказанието лишаване от свобода на л. св. Г. В..

По делото са представени писмени доказателства от ищеца и ответника представляващи извадка от интернет статия във връзка с вредни ефекти от шума върху здравето на населението (л. 271), определение от 05.10.2021г. по описа на ВАС (л.196) и решение от 18.09.2018г. по адм. дело №

582/2018г. по описа на АС Плевен (л.197 до л. 204), за техническите спецификации на автомобила от ГДО, от Върховна прокуратура и др.

В съдебното производство са изслушани показанията на св.А. А. /от л.105 до л. 107/ и М. С. /от л.111до л. 113 /.

Видно от показанията на св.А., същият познава ищеца. Разказва, че на 14.03.2023 г. ищецът е конвоиран от [населено място] до АССО и той най-вероятно е бил там, но не си спомня за конкретната дата. Обяснява, че В. е бил конвоиран с постоянно включени сирени и светлини, с жандармерия, в изпълнение на конвойната дейност по инструкцията за конвойната дейност, изпълняваща се от ГДО, потвърдена от министъра на правосъдието, където е регламентирано какви биват конвоите - обикновен, усилен, усилено строг. Към тази инструкция има и приложения, където пишело как са оборудвани служебните автомобили. Обяснява, че автомобилът е нормален, нов, оборудван с решетки от вътре, разделен на две клетки, като три лица са от едната страна и три от другата, с достатъчно място между тях, без да се притискат. Ищецът е бил сам в едната половина, според изискванията за самостоятелно конвоиране, като на ръцете и краката си е имал белезници, с колан на кръста. Пейките са успоредно на посоката на движение на автомобила, с поставени белезници и с колан, съгласно изискванията на инструкцията. Няма колан за обезопасяване на пътниците, нито за ищеца, нито за охраната. Подчертава, че в усилено строгия конвой е регламентирано да не спират никъде, което налагало да минават на червено, съобразявайки скоростта и безопасността при пресичане на кръстовищата, спазвайки ЗДвП. По отношение на В. сочи, че винаги е конвоиран по този начин. Последният никога не е споменавал в автомобила, че е получава главоболие от сирените на колата. Свидетелят А. няма спомен дали му е прилошавало и дали е искал нещо освежително по време на процесния конвой.

Видно от показанията на св.С.- отново същият познава ищеца. Не е пътувал с него, защото той е пътувал сам в конвоя, тъй като е бил засилен. Знае, че е имало нареждания за усилен конвой и че са го охранявали и други пилотни коли. Пояснява, че В. е пътувал в микробус с други въоръжени лица, които били маскирани и придружен с още 4-5 коли, с постоянно включена сирена, от която го боляла главата. Чувал е, че ищецът се е оплаквал, че карали прекалено бързо и че в автомобила, в който се е возил, е бил вързан с колан през кръста, ръцете му били заключени на кръста и е бил с белезници и на краката, а при рязкото спиране и тръгване си е удрял главата в решетките на самата клетка вътре. Липсвали предпазни колани при пътуването, тъй като в самата клетка са седели на железни пейки, без обезопасителни колани. Не е бил агресивен, раздразнителен, нито избухлив и не е показвал реакция на агресия. Познавал го като културен и добър човек. Соци, че причината за различния конвой на ищеца е, че имало издаден някакъв документ от 2017г., но дори и В. не го е получавал. След такива конвоирания знаел, че последния се е чувствал много унизително, изпитвал е страх за живота и сигурността си в този автомобил, в който се е возил, удрял си е главата. Споделял е, че при движение на дълъг път главата му щяла да се пръсне и не чувал нищо от пуснатите сирени и светлини. Спомня си, че е чувал, че ищецът след едно такова пътуване е легнал на леглото и извикал старшината и му казал, че трябва спешно да го заведат до лекарския кабинет. Видял го е на 14 март миналата година в АССГ, където са били заедно, не му изглеждал добре, бил пребледнял и неадекватен. Обяснява, че са го карали директно на самото дело на същия ден, докато лишените от свобода с общия конвой са ги карали предварително 1-2 дни. Отивали в съответния затвор и и са били адекватни за самото делото. В заключение сочи, че когато В. е бил преместен в затвора точките на риска са му били увеличени на 53, което било в ниския регистър, тъй като максималния брой точки са130.

СЪДЪТ НАМИРА по отношение на правото:

Исковата претенция е допустима като предявена по чл.284, ал.1 от ЗИНЗС и съгласно разпоредбата фактическият състав на същата обхваща това, държавата да отговаря за вредите, причинени на лишени от свобода и задържани под стража от специализираните органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения на чл. 3. Според чл. 3, ал. 1 от ЗИНЗС, осъдените и задържаните под стража не могат да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко, нечовешко или унижително отношение. Според ал. 2 на същата разпоредба, за нарушение на ал. 1 се смята и поставянето в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или задържането под стража, изразяващи се в липса на достатъчно жилищна площ, храна, облекло, отопление, осветление, проветряване, медицинско обслужване, условия за двигателна активност, продължителна изолация без възможност за общуване, необоснована употреба на помощни средства, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или пораждат чувство на страх, незащитеност или малоценност.

В контекста на изложеното, за да бъде основателен искът по чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС, следва да са налице кумулативно три предпоставки: действие или бездействие на орган по изпълнение на наказанията в нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС, причинени вреди в резултат на извършените действия или бездействия и причинно-следствена връзка между настъпилите имуществени или неимуществени вреди и действията или бездействията на съответната администрация.

Не е спорно, че на 14.03.2023г. лицето е конвоирано до [населено място] с усилено строг конвой, на основание чл.17, ал.7, 8, 10 и ал. 11 от Инструкция № И-1 от 30 септември 2022г. за организацията и реда за осъществяване на конвойната дейност от Главна дирекция „Охрана“, издадена от Министъра на правосъдието и обн. ДВ. бр.80 от 7 октомври 2022г.. Този конвой е във връзка с Постановление на ВКП рег. № RB 421133-001-09/4-253/24.11.2017г., с което има задължителни указания, изложени в 7 точки. Не е предмет на спора има или не ред за защита срещу посоченото постановление, както и дали са правилни констатации във връзка с твърденията за бягство. Относно към спора е това, че този засилен конвой се извършва въз основа на влязъл в сила акт - посоченото постановление. Този акт не е отменен, въз основа на него са предприети конкретни действия вкл. на ответника, поради което вредите които се претендират не могат да се присъдят. Същите се основават на посоченото постановление и не са лишени от правно основание. Следва да се има предвид, че видно от постановлението конвойят не е само от ГДО, но и от служители на ГДНП т.е. засиленият и специален конвой е въз основа на посоченото прокурорско постановление, поради което действията на посочените служители не са без основание.

Касателно вредите -те не са и доказани. Показанията на свидетелите са общи. За процесния конвой нито един от свидетелите не е категоричен, че е пътувал заедно с ищеца. Вредата изисква определено доказване т.е. следва безспорно да се установи, че въпросните негативни изживявания са се проектирали в правната сфера на ищеца. Също и касателно твърденията за рискови изпреварвания и стресови ситуации. Не може да се твърди, че на посочената дата е имало подобни ситуации. Гореизложеното се отнася и за това как е пътувал ищецът. Дали е бил с белезници на ръцете и краката, с колан на кръста, седящ на пейка по посока на движението, и с рани на главата, вкл. и за воя на сирени. Следователно на първо място не са доказани - обстоятелствата изложени в исковата претенция относно

неблагоприятните фактори, от които се търсят вредите, както и на второ място не са доказани конкретните вреди. Общеизвестното въздействие на сирените и шума върху лицата, не може да се приеме за доказана вреда. Не се установява и доказана причинна връзка. Същата изисква за уважаване на иска вредите да бъдат пряка и непосредствена последица от актовете или действията на служители на ответника. Има показания на свидетелите, че от начина на конвоя ищецът се е оплаквал, както и се е чувствал унижен, но относно самите условия свидетелите не са очевидци. Същите преразказват споделеното от ищеца.

Следва да се допълни относно конвоя, че съгласно чл.24, ал.1, т.3 от Инструкция № 1, специализираният автомобил за конвоиране не спира и не променя маршрута си освен при възникване на извънредни ситуации. Това означава, че за осъществяващите конвоя длъжностни лица е налице нормативно закрепено задължение да не спират автомобила при извършване на конвоя, както и да не променят маршрута му. Също съгласно чл.11, ал.2 от Инструкция № 1, специализираните автомобили за конвоиране се оборудват с необходимите технически, свързочни и помощни средства, като не са посочени предпазни колани. Отделно следва да се има предвид, че автомобилът за конвой има свидетелство за регистрация, издадено в резултат на проверка от съответните компетентни органи и същият отговаря на специалните технически изисквания на закона. Следователно - специалните автомобили за конвоиране се подчиняват на друг, различен режим, поради което не се установява незаконосъобразно бездействие, вреда и причинно-следствена връзка. Следва да се съобрази, че има съдебна практика по сходен казус със същия резултат- напр.решение №8243/11.06.2024г. по адм.дело №11293/23г. на АССГ.

Гореизложеното налага извода за неоснователност на исковата претенция, ведно с лихвата, поради което следва да се отхвърлят.

Водим съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен иска на А. С. В. [ЕГН], П. Г. В. ЕГН [ЕГН], В. Г. В. ЕГН [ЕГН] и А. Г. В. ЕГН [ЕГН] всичките от [населено място] срещу Главна дирекция „Охрана“ за осъждането ѝ за сумата от 2000лв. неимуществени вреди, следствие от противоправни действия и бездействия в нарушение чл.3 от ЗИНЗС при 2-часовия конвой на техния наследодател Г. В. на 14.03.23г. от [населено място] до [населено място] /АДДО/ в конвойния автомобил с рискови изпреварвания и стресови ситуации, вой на сирени, с белезници на ръцете и краката, с колан на кръста, с пейка по посока на движението, и рани на главата, както и отхвърля претенцията за законната лихва от 14.03.2023г. върху търсената сума.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред АССГ троен

състав с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му. Преписи на страните.

Съдия: